

Olvasd el a szöveget, majd oldd meg a feladatokat!

Lázár Ervin: **Ödönke és a tízemeletes**

Ödönke házat épített. Tízemeletet. Összedőlt egyszer, újrakezdte; összedőlt kétszer, újrakezdte. Harmadszorra állt a ház. A földszint és rajta a tíz emelet.

Ödönke boldogan dörzsölte a kezét.

- Megnézem belülről is – mondta, és belépett a kapun a földszintre.
- Szervusz, Földszint! – mondta. – Megnézném a házat.
- Felőlem, Födönke – fintorgott a Földszint – felmehetsz.
- Nem Födönke, Ödönke – javította Ödönke.
- Fityfiritty, fuss följebb – fortyant fel a Földszint.

Ödönke kedvetlenül felballagott az első emeletre.

- Szervusz, Első! – mondta.
- Eljöttél, Edönke, elmehetsz, Edönke – epéskedett az Első.
- Nem Edönke, Ödönke – mérgelődött Ödönke.
- Elég, Edönke, eredj!

Felgyalogolt hát a másodikra. „Micsoda ház!” – gondolta magában.

- Szervusz, Második! – mondta.
- Mit merészelsz, Mödönke, menj mindjárt, mert megverlek! – mormogta a Második.

Ödönke futott a harmadikra.

- Szervusz, Harmadik! Ugye, te szeretsz?
- Haragszom, Hödönke, hiányod hiánylom – hurrogta a Harmadik.

Ödönke menekült a negyedikre.

- Nini, Nödönke – nézett a Negyedik –, nekem ne neszezz!

Ödönke már majd sírva fakadt, úgy ment az ötödikre.

- Szervusz, Ötödik! – köszönt félénken.
- Ödönke, Ödönke! – örvendezett az Ötödik. – Ölellek. Örök öröm Ödönkét ölelnem.
- Igazán örülsz? – kérdezte Ödönke.
- Öröömöm Ödönkétől ötszörössé ölesül!

Erre Ödönke boldogan felnevetett. Így: hihihí!

Nevetett az Ötödik is. Így: öhöhöhö.

Örvendtek.

De Ödönkének mennie kellett a hatodikra.

- Szervusz, Hatodik! – köszönt mosolyogva Ödönke.
- Hess, Hödönke! – harsogta a Hatodik. Ödönke most már nem is javította, rohant a hetedikre.

- Szervusz, Hetedik! – rebegte.
- Hu, ha híred hallom, hidegszik a hátam! – hujjogott a Hetedik.

Ödönke már a nyolcadikon volt, de ott sem járt jobban.

- Nyúlcipőben nyargalj nyomban! tette a Nyolcadik.

A Kilencedik meg:

- Kinek kellesz, komisz kölyök, kellemetlenkedő!

S a Tizedik:

- Tolakodók, támadások, takarodjál, tökmag Tödön!

Ödönke orrát lógatva ment ki a házból. Csak az ötödiken mosolygott egy kicsit.

Ott kint lefeküdt a szőnyegre – ezen állt különben a ház is –, állát a tenyerébe támasztotta, gondolkozott. Hamar rátalált a megoldásra. Legalábbis azt hitte, rátalált.

– Megállj, te Ház! – kiáltotta.

Fölpattant, a bal kezét a ház alá csúsztatta, jobb kezével megfogta a tetejét, és zsuppsz! – megfordította.

S ezzel újra belépett a kapun.

A Földszint, aki azelőtt a Tizedik volt, azt mondta:

– Füstként takarodj!

Az Első, aki azelőtt a Kilencedik volt:

– Elmehetsz, kis komám!

A Második, aki azelőtt a Nyolcadik volt:

– Menekülj, nyiszlett mitugrász! Nyakon verlek!

A Harmadik, aki azelőtt a Hatodik volt:

– Hess!

A Negyedik, aki azelőtt a Hetedik volt:

– Nem hallottad? Nem hívtalak!

Az Ötödik, aki azelőtt is az Ötödik volt:

– Ödönke, Ödönke ölellek, örök öröm Ödönkét ölelnem!

A Hatodik, aki azelőtt a Negyedik volt:

– Nem hívtalak, nem hallottad?!

A Hetedik, aki azelőtt a Harmadik volt:

– Huss!

A Nyolcadik, aki azelőtt a Második volt:

– Nyakon verlek, nyiszlett mitugrász! Menekülj!

A Kilencedik, aki azelőtt az Első volt:

– Kis komám, elmehetsz!

A Tizedik, aki azelőtt a Földszint volt:

– Takarodj füstként!

– Na tessék! – mondta Ödönke, és lefelé menet megsimogatta az Ötödiket.

Kiment, megvakarta a feje búbját. Szétszedte a házat, csak az Ötödiket hagyta épen. És elkezdett dolgozni. Épített, épített egész álló nap, de sehogy sem sikerült megcsinálnia, amit akart. Már majdhogynem sírva fakadt mérgében. Este hazajött az édesapja, odaállt Ödönke háta mögé, nézte, mit csinál. be nem tudta kitalálni, mit akarhat. Megkérdezte hát:

– Mit építesz, Ödönke?

– Egy olyan tízemeletest – mondta Ödönke –, amelyik csupa ötödik emeletből áll.

– Csupa ötödikből? – csodálkozott az apja.

– És első?

– Eh – mondta Ödönke.

– Második?

– Minek?

– Harmadik?

– Hajaj!

– Negyedik?

– Nem!

– Hatodik?

– Haszontalan!

– Hetedik?

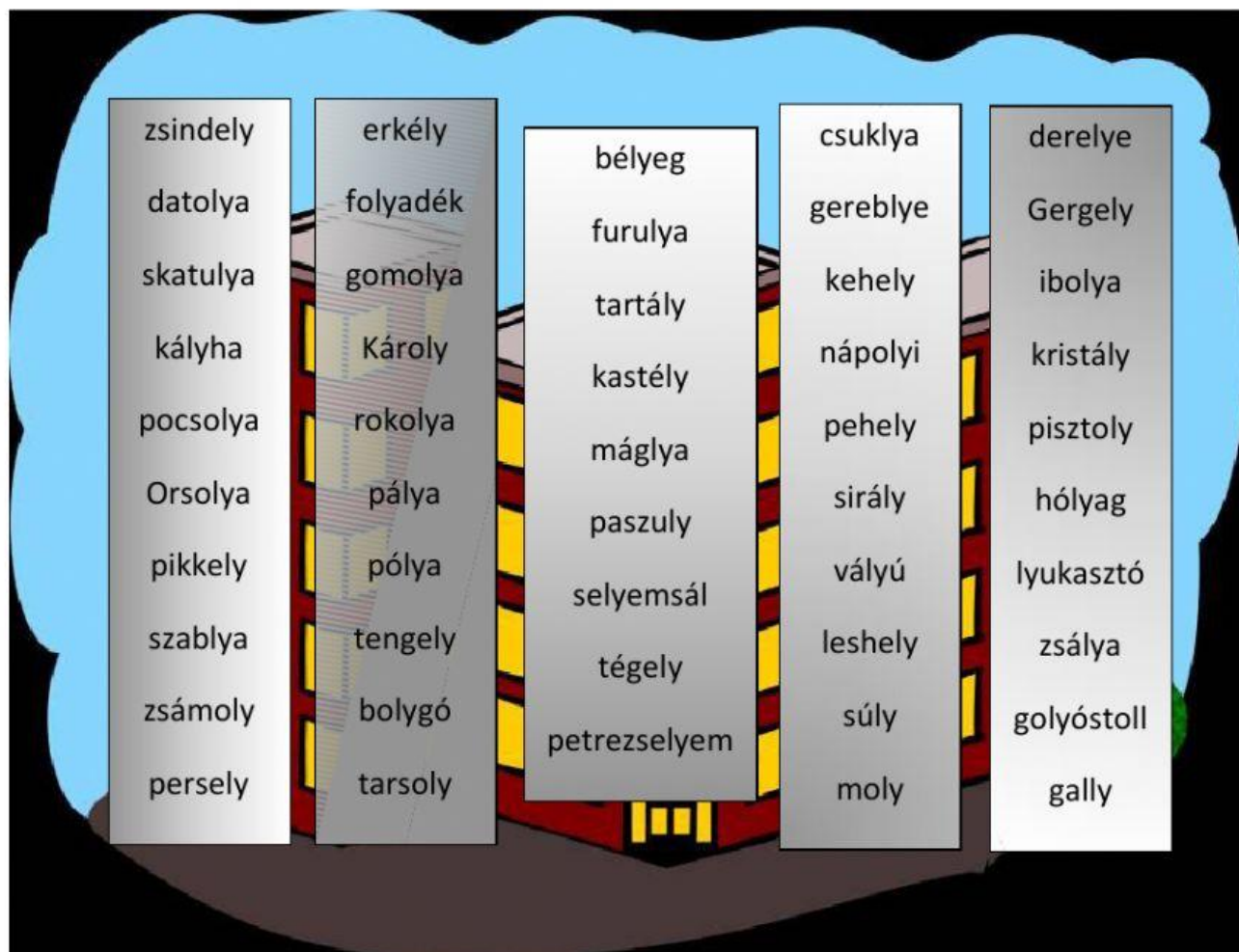
- Hess!
 - Nyolcadik?
 - Nyomorult!
 - Kilencedik?
 - Kinek kell?!
 - Tizedik?
 - Takarodjon!
 - Hát pedig csupa ötödikből nem nagyon sikerülhet – vélte az apja.
 - De igenis! – erősködött Ödönke.
- Azóta is építgeti a tízemeletest, amelynek csupa ötödik emelete lesz.
Hogy sikerül-e? Ki tudja?

1. Válaszolj a kérdésekre!

Mi szerint változott Ödönke neve a különböző emeleteken?

Mi teszi érdekessé az emeletek és Ödönke párbeszédét?

2. Ödönke tízemeletesébe rengeteg sok minden belefér. Olvasd el és írd le minél többet emlékezetből!

3. Pótold a mondatokban a **ház** szó különféle alakjait a kérdések alapján!

Éva kijön a (Honnan?)
Laci bemegy a (Hova?)
A gyerekek a (Hol?)
Ezt a édesapám építette. (Mit?)
A kutya eltávolodott a (Mitől?)
Erről a beszéltem. (Miről?)
A támasztottam a biciklit. (Mihez?)
A kell elérned. (Meddig?)
A piros cserepek vannak. (Min?)
Villámhárítót szereltek a (Mire?)
Ezzel a jól jártak a vevők. (Mivel?)
A termeket alakították. (Mivé?)

4. Írd le helyes magyarsággal az alábbi szólásokat, közmondásokat!

Él, mint Marci Heves.

Minden út Róma vezet.

Messze van, mint Makó Jeruzsálem.

Egyszer volt Buda kutyavásár.

Több is veszett Mohács.

5. Válogass a mellékelt rajzon levő –u végű szavak közül, és alkoss egy történetet írásban a házról/lakásról/otthonról!

